

2006. július 6., csütörtök

P6_TA(2006)0304

EU-karibi partnerség a növekedésért, a stabilitásért és a fejlődésért

Az Európai Parlament állásfoglalása az EU-karibi partnerségről a növekedésért, stabilitásért és a fejlődésért (2006/2123(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett, az „EU-karibi partnerség a növekedésért, a stabilitásért és a fejlődésért” című 2006. március 2-i közleményére (COM(2006)0086) (továbbiakban: „bizottsági közlemény”),
 - tekintettel a 2005. áprilisi, a Karib-térség regionális stratégiájáról szóló bizottsági értékelő jelentésre, 1. és 2. kötet,
 - tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának 2006. április 10-i következtetéseire és az abban megerősített, Kubával kapcsolatos, 1996. december 2-i közös álláspontra,
 - tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság közös nyilatkozatára az Európai Unió fejlesztési politikájáról „Az európai konszenzus” ⁽¹⁾ címmel,
 - tekintettel a harmadik európai-latin-amerikai-karibi Civil Társadalmi Fórum 2006. április 1-jei bécsi nyilatkozatára,
 - tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodások fejlődésre gyakorolt hatásairól szóló 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0211/2006),
- A. mivel 2020-ig egyes karibi államoknak sikerül bekerülniük a fejlett országok közé, más országokat azonban az fenyegeti, hogy a közepes jövedelmű országok csoportjából lecsúsznak az alacsony jövedelmű országok csoportjába,
- B. mivel e kis szigetállamokat jellegükből adódóan veszélyeztetik természeti katasztrófák és más külső hatások,
- C. mivel a Bizottság és a CARIFORUM ⁽³⁾ képviselői között párbeszéd zajlott le a bizottsági közleményről, amikor az még tervezet formájában létezett,
- D. mivel az önrendelkezésen alapuló egységes karibi piac és gazdaság létrehozása a regionális integráció fontos eszköze,
- E. mivel a CARIFORUM államai az akarták, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalásoknak legyen világos fejlesztéspolitikai szempontja arra tekintettel, hogy képesek legyenek leküzdeni a növekvő szegénységet és az egyenlőtlenségeket, előmozdítani a társadalmi kohéziót és megvalósítani a millenniumi fejlesztési célokat,

⁽¹⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0113.

⁽³⁾ Az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának karibi fóruma.

2006. július 6., csütörtök

- F. mivel a régió lakosságának több mint 60%-a 30 év alatti, és Kuba kivételével a Karib-térség államaiban az oktatáshoz minden ember számára biztosítandó egyenlő hozzáférés mindeddig megoldatlan probléma,
- G. mivel a belga kormány pozitívan értékelte a kubai kormánnyal folytatott kritikus párbeszédet és a fejlesztési együttműködést,
- H. mivel a 10. Európai Fejlesztési Alap forrásainak programozási szakasza már elkezdődött, és ezeknek a forrásoknak a kifizetését a jövőben gyorsabban, hatékonyabban és még jobban a régió országainak igényeihez igazítva kell végrehajtani,
1. üdvözli a CARIFORUM csoport bevonását a bizottsági közlemény tervezetéhez kapcsolódó párbeszédbe, és üdvözli, hogy a régió legtöbb állama által megfogalmazott aggodalmakat figyelembe vették a közleményben;
 2. üdvözli, hogy a Bizottság az egyenlőség, a partnerség és a fokozottabb részvállalás elvére alapította stratégiáját;
 3. úgy tekint a Parlament tényleges mellőzésére – egy olyan ütemterv által, amely kizárja a részvételnek lehetőségét a karibi együttműködési stratégia megfogalmazásában –, mint sajnálatos szakításra a három európai intézmény közös megegyezésen alapuló eljárásával, amely mind az Afrika-stratégia, mind pedig az Európai Unió fejlesztéspolitikájáról szóló európai konszenzus megfogalmazásában sikeresnek bizonyult;
 4. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem veszi megfelelően figyelembe az értékelő jelentésében foglalt ajánlásait;
 5. egyetért a Bizottság elemzésével, amely szerint a két régió együttműködését eddig nem kísérte megfelelő politikai párbeszéd; elégtelennek tartja azt a gyakorlatot, hogy két évente egy órással találkoznak az EU-trojka és a CARIFORUM kormányfői, és üdvözli azt a tervet, hogy a párbeszédre a jövőben minden szinten megfelelő időt fordítsanak;
 6. üdvözli az övezetben található francia tengerentúli megyék (Guadeloupe, Francia Guyana és Martinique) és a karibi tengerentúli országok és területek tervezett bevonását a politikai párbeszédbe; mindazonáltal támogatja a karibi államok véleményét, hogy bevonásuk körülményeit először azokkal az államokkal kell megtárgyalni, amelyek a Cotonou-i megállapodás⁽¹⁾ keretében aláírták a politikai párbeszéd módszertanáról szóló megállapodást;
 7. osztja az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS) csoportjának véleményét, amely szerint a három AKCS-régióra vonatkozó külön EU-politikák meghatározása semmiképpen sem vezethet az Európai Unió és az AKCS-államok közötti kapcsolat összességének aláásásához; üdvözli a politikai párbeszéd kiegészítő fórumát, amely az Európai Unió és a latin-amerikai és karibi államok (LAK-államok) közötti csúcstalálkozók keretében valósul meg, mégis a Cotonou-i megállapodásban foglalt megegyezések elsőbbségén alapszik;
 8. üdvözli azt a bizottsági közleményben foglalt szándékot, amely szerint erősíteni kell a hiteles intézményeket, és támogatni kell a karibi államokban a pénzügyi, adóügyi és igazságszolgáltatási területen a felelősségteljes kormányzást és az átláthatóságot; felhívja valamennyi karibi államot, hogy ratifikálják a transznacionális szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezményt és a korrupció elleni ENSZ-egyezményt;

(¹) Az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS) csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai közötti, Cotonou-ban 2000. június 23-án aláírt partnerségi megállapodás (HL L 317., 2000.12.15., 3. o.).

2006. július 6., csütörtök

9. helyesli a Bizottság véleményét, hogy az újonnan létrejött egységes karibi piacnak és gazdaságnak elsődleges szerepet kell adni; ismételten hangsúlyozza véleményét, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokhoz kapcsolódó tárgyalásoknak a fejlesztési célokra kell összpontosítaniuk, és a fiatal karibi belső piacnak megfelelő, kereskedelemhez kapcsolódó támogatásra és kapacitásépítésre van szüksége, valamint a kereskedelmi liberalizációt megfelelően kell időzíteni;

10. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások kialakításukban figyelembe vegyék a regionális valóságot és korlátokat, szükség esetén lehetővé téve az eltérő kialakítást; felhív a gazdasági partnerségi megállapodások keretében a vállalt kötelezettségeknek a gazdasági partnerségi megállapodásokhoz kapcsolódó fejlesztési támogatásokkal történő gondos összehangolására, amely az érintett kormányok fő területeire, többek között a versenyképességet javító gazdasági szerkezetátalakításra, költségvetési kiigazításra és a kereskedelem megkönnyítésének támogatására irányul;

11. ismételten felhívja a figyelmet arra, hogy a vámbevételek nagy jelentőséggel bírnak a karibi államok egy részének költségvetése és befektetési lehetőségei szempontjából, és ebből arra a következtetésre jut, hogy ezeket a jelenleg adóval nem kiegyenlíthető bevételevesztéseket nem szabad megfelelő kompenzáció nélkül előidézni; hangsúlyozza azonban, hogy a karibi államok és általában a fejlődő országok közötti kereskedelem elősegítheti a vámbevételek kiesésének ellensúlyozását és hozzájárulhat a stabilabb bevételi forrásokhoz;

12. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a régióban működő kis, nyitott gazdaságok különösen érzékenyek a globális piaci mechanizmusokra; rámutat azonban, hogy a fokozatos kereskedelmi liberalizáció megfelelő biztonsági mechanizmusokkal és elégséges alkalmazkodási idővel előmozdítja a fejlődést, és ezért elősegítheti a szegénység elleni küzdelmet;

13. úgy véli, hogy kereskedelemhez kapcsolódó kapacitásépítő intézkedéseknek a kínálat oldali korlátokat kell kezelnie, többek között az alapvető termékek feldolgozását és a termelés diverzifikálását, a kis- és közép-vállalkozásokkal történő konzultáció és támogatásuk elősegítése, és a beruházások bürokratikus akadályainak eltávolítása révén, előmozdítva ezáltal a régió üzleti szférájának fejlődését;

14. nyomatékosan felszólítja a Bizottságot, hogy a saját értékelő jelentésének 7. ajánlását hajtsa végre, vegye figyelembe az Egyesült Nemzetek kis fejlődő szigetállamok hálózatának alapelveit, és felkéri a Bizottságot, hogy tegye közzé a kereskedelem liberalizációjának és a globalizációnak az ilyen államok fenntartható fejlődésére gyakorolt hatásairól szóló tanulmányt;

15. úgy látja, hogy a cukor- és banánpiaci változások által előidézett következmények enyhítésére létrehozott kompenzációs és adaptációs programok alulfinanszírozottak, és a régióban nemrégiben lezajlott tüntetésekre utalva attól tart, hogy a társadalmi kohéziós együttműködési cél nagy veszélybe kerül;

16. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki programokat a mezőgazdasági átalakítás támogatására, amely szociálpolitikai, élelmezésbiztonsági, energiapolitikai és környezetvédelmi politikai szempontok alapján lehetővé teszi az emberhez méltó munkahelyek megteremtését és megtartását az eddig hagyományosan és nem versenyképesen üzemeltetett üzemekben;

17. kéri a szociális, kulturális és környezetvédelmi szempontból jelentős következmények erőteljesebb súlyozását az együttműködési stratégiában, továbbá szisztematikus következménybecslés és értékelés kialakítását a millenniumi fejlesztési célok mutatói alapján;

18. üdvözli a fontos környezetvédelmi feladatok felvételét a Karib-térséggel folytatott fejlesztési együttműködésbe, és kéri a megújuló energiaforrások hasznosítása és az energiahatékonyság kiépítésének erőteljes támogatását annak érdekében, hogy meg lehessen előzni a kőolajár emelkedésének romboló hatását, és lassítani lehessen a klímaváltozást;

2006. július 6., csütörtök

19. osztja a Bizottság aggodalmát, hogy a globális klímaváltozás következtében az időjárási katasztrófák még gyakoribbak és súlyosabbak lesznek a régióban, és támogatja a természetkatasztrófa-menedzsment javításának célját, zavarja azonban a 2005-ben létrehozott EU-AKCS természetvédelmi katasztrófa-programra való utalás hiánya; felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa egy ilyen program állandó hosszú távú létrehozását; felkéri a Bizottságot, hogy rendszeresen tájékoztassa az Európai Parlament Fejlesztési Bizottságát és az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlésének Szociális és Környezetvédelmi Bizottságát erről a folyamatról; felhívja a figyelmet a karibi államok nemzetgazdaságának természeti katasztrófákkal szembeni sérülékenységre, és üdvözlö a Bizottság bejelentését, amely szerint új és gyorsabb kifizetési rendszereket fognak alkalmazni az újjáépítési segélyek esetében, amelyek a pénzügyi források előzetes lekötését irányozzák elő;
20. kifogásolja, hogy a karibi stratégia túlságosan kevésbé foglalkozik a fiatalok munkanélküliség és a fiatalok körében terjedő elkeseredettség problémájának megoldásával; aggodalmát fejezi ki, hogy ez a helyzet a karibi gazdaság várható válsága miatt még jobban fokozódni fog;
21. hangsúlyozza fenntartható idegenforgalom, mint a gazdasági fejlődés ösztönzője kiépítésének alapvető szerepét, és javasolja a fejlesztéséhez szükséges alapvető infrastruktúrák (például utak, kikötők, repterek stb.) kiépítéséhez szükséges pénzügyi támogatást; hiányolja azonban a Bizottságnál azt a felismerést, hogy ehhez a fenntarthatósághoz az idegenforgalmi infrastruktúra regionális, helyi szinten való tulajdonlása szükséges, ezt pedig támogatni kell annak érdekében, hogy csökkenteni lehessen az elért nyereség kiáramlását, és a helyi lakosság ne kényszerüljön pusztán fizikai munkára, illetve a vidék ne veszítse el természetes jellegét;
22. üdvözlö a Bizottság ajánlatát, hogy nyitva kell tartani a Kubával való politikai párbeszéd lehetőségét; kifogásolja azonban az ilyen párbeszédet terhelő feszes korlátokat az 1996-os közös álláspont alapján;
23. utal arra, hogy amennyiben az EU eredményesen hatást gyakorolna az USA-ra az embargópolitika befejezése érdekében, akkor ez jelentős gazdasági hasznokkal járna az egész régió számára; a politikai, szociális, egyéni és gazdasági emberi jogokra irányuló politika értelmében ajánlja a kritikus párbeszéd felvételét a kubai kormánnyal;
24. hangsúlyozza a fejlesztési tervek egyeztetésének fontosságát a régió Európán kívüli egyéb szereplőivel is, különösen Kanadával, Kínával, Brazíliával és Venezuelával, és ezzel összefüggésben sajnálatát fejezi ki, hogy más szereplők tevékenységének bemutatásakor a Bizottság véleményét bizonyos szintű bizalmatlanság jellemzi;
25. hangsúlyozza a régió heterogenitását, és az együttműködési stratégiában egy erőteljesebb differenciálást javasol; ennek alapján kéri a Bizottságot, hogy minden egyes karibi állam esetében többek között az átláthatóság mértéke, az erős és független intézmények, valamint a felelősségteljes kormányzás alapján ellenőrizze, hogy a költségvetési segélyre való összpontosítás a megfelelő módszere-e a fejlesztési célok elérésének;
26. nyomatékosan utal a Haitin uralkodó nehéz helyzetre, és kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki Haiti számára egy olyan speciális programot, amely túlmutat a Karib-térséggel való általános együttműködés keretén, és amelyhez kiegészítő forrásokra lesz szükség; üdvözlö a 2006 februárjában és áprilisában Haitin tartott elnöki és parlamenti választások összességében megfelelő lebonyolítását;
27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a karibi államok kormányainak és parlamentjeinek.